

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 240. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387487984.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Mens de hæhr no stod søen po, saa kam den ældst Broer ætter, hwem de war, e Fraaww haalt aa. Aa saa suer han en høw Jed: te han skul undlyww ham, ihwor han saa traf po ham. Men hør ikkun saa! Hwem aa Jer, dær æ kommen ad e Vej mel Ungstrup aa Tuening, haa wal aasse sit søen mødtvejs ve en Pass en laang flaad Høw - lissom en Doss - i en Fihrkant mæ stuere Stien rundenom aa nowwn Broklinger aa Tejlstien. Si dæhr haar i gammel Daww staan en Kjerk, dæ hed Luhn Kjerk. Aa di Annsbjerre Folk, aa di Kjasholms Folk di wa lih gue om den samm Kjerk, aa haad jet Stuelstaah, eller Poppeltuer, som di kailer ed, i en. Si no bøj ed sæ hwerken wahr elle bæjer, end te e Fraaww mæ hin Kjærrest mødtes en Søndæ mæ den ællst aa di hæ Kjasholms Brøer i e Stuel. E Kjasholmsmand gjør ett laang Snak; men drow hans Koer, aa jaw igjennem den Aahn. E Fraaww hin Kjerrest han fil døde øwwerenn; men han kam sjæl løkkele aa wal ued aa e Kjerk. Men hwot han saa sihn timmedes, de vedd A ett nød aa. Men 241 de sig selv; men i ældre Dage hørte de under Kærsholm. Den er da endelig splittet ad som saa mange andre; men før har det været en skammelig god Gaard. I de Tider - jeg ved nu ikke saa nøje, naar det var, - boede der en Tid lang to Brødre paa Gaarden. Den ældste af dem var da Manden, og den yngste ejede slet ikke noget hverken af Gaarden eller af Godset. Men Penge havde han ellers nok af, mange Kister fulde, saavelsom den anden.